

Beliggenhetsplan 1:2500

CADENCES A civic building between the landscape and the town

Seen from above, the site for the Notodden blueshus is on the hard, flat grey silver of land between Sam Eydes Gate and the fjord and wider landscape. This is an area of tall, robust architecture and the project must be a happy neighbour to these industrial buildings whilst providing generous and elegant public spaces, both internal and external. Across the road Sam Eydes Gate the land is greener and the buildings smaller and arranged with the grain of both downtown and the suburban. Our project engages with the tough qualities of its immediate neighbours on the waters edge but takes its place in the town on the prospect south along Main Street.

The new blueshus should be a building for entertainment and learning which is also a civic edifice.

A new public space is created on the edge of the fjord which marks the terminus of Notodden Main Street and the beginnings of the open water and landscape. The space is gently bowled to give it direction and focus and the gentle incline is a natural outdoor auditorium. It is relaxed yet focussed, and the 'fields' of steps make for an easy seat in fine weather, like bleachers toward the view. Yet even when there is no performance in the band stand the space takes its cues from the Campo in Siena and is successful whether busy or quiet.

The project references the expressive modulations of the late Baroque to produce a civic building that is recognisable and culturally as well as physically memorable. The building comprises a tall body connected at the foyer to a long neck, rather like a musical instrument. The body stands tall like a crown, visible from downtown and on approach from the railway and bus stations. The cutaway corner references the street junction and gives the flat section of the entrance facade an elegant proportion. The tall, impressive body is tempered by the welcoming flight of steps which draws the visitor up under and between the two volumes into the foyer.

Cadences is a building that is at once recognisable and unfamiliar - an uncanny iteration of historical types.

The ground floor of the building is raised up on the mound atop the entrance steps and the tilted plane of the square. From the foyer the visitor may look out to the water, down into the livescene, up to the quiet spaces of the library and culture school, or along the neck of the building to the museum and auditoria. By day the eye may take in the water and jagged mountain horizon beyond the sweep of staircases, by night the twinkle of lights in the houses across the fjord connects the animation from within the blueshus to the wider world.

All facades of the building are constructed from a white concrete with a quartz-like glass & stone aggregate which is exposed to sparkle in the light, like a sugar cube which seems to have a glowing energy like snow at twilight. Two types of openings are employed; those decorative openings which have a free form are punched through the facade and have as much to do with the personality of the facade as the light and views they provide to the interior. Long ribbons of glass are used where a more direct relationship between the interior and exterior is desired, and are articulated by gold mullions, with a curved cruciform plan in common with that of the structural columns within the building.

LIVESCENE
Performances may be observed from the open balcony at foyer level with it's visual connection to the landscape, or from the floor, deep and low under the tall building above. The atmosphere is intimate and concentrated on the stage and the music.

LIBRARY
Atop the sweep of stairs from the foyer is the lowest of 3 floors of library space. Light filters through the oval staircase and the studious environment is lightened and spirits heightened by the very shallow dome and trompe l'oeil sky taken from a J.C.Dahl painting.

CULTURE SCHOOL
At the uppermost level of the main body are the smaller spaces for practicing and learning music & drawing. The keys of the piano are heard at the top of the stairs, and beyond, the town is viewed through the loggia at the northwest corner of the building.

BLUES MUSEUM & JUKE JOINT
These are the most intimate public spaces in the building. The atmosphere is concentrated and distanced from the outside world. A large window from the museum into the upper part of the tall recording studio allows visitors a glimpse of the recording process in action whilst preventing the artists from being distracted.

CINEMA & AUDITORIUM
From the foyer, one moves along the elegant passage toward the domed oval which indicates the entrances to the auditoria. To the right is a window bench with the square beyond. The gently tapering form of this space exaggerates the perspective towards the view out across the fjord.

CADENCES Et brukshus som etter mellom byen og landskapet

Sett ovenfra er tomten for Bok og Blueshuset en flat, grå strimmel mellom Sam Eydes Gate, fjorden og det åpne landskapet. Dette er et område preget av høy og robust arkitektur, og prosjektet må både være en god nabo til industribygningene i området og være med på å forme innbydende og sjenerøse offentlige rom, både ute og inne. På den andre siden av Sam Eydes Gate er landskapet grønnere og bebyggelsen er av en skala som hører til byen og det sub-urbane. Vårt forslag bygger videre på de rolle kvalitetene i tomtens umiddelbare nærhet langs vannkanten, men etablerer seg samtidig i tbybildet via silinjen sørover langs Heddalsvegen.

Det nye Bok og Blueshuset skal være et sted for underholdning og læring, og ikke minst en offentlig ressurs.

Et nytt offentlig rom dannes langs fjorden og markerer samtidig slutten på hovedgata i Notodden og bebyggelsen på det åpne landskapet og vannet. Det nye offentlige rommet er gitt en svak konkav form som gir det retning og fokus. Den svake helningen mot vannet skaper et naturlig utendørsauditorium. Trinnene i landskapet danner fine sitteplasser i fint vær, som en tribune fokusert på utsikten. På dager hvor det ikke er opptredner på scenen tar plassen sin ledetråd fra Campo i Siena som er et suksessrikt offentlig rom både på travle og stille dager.

Forslagets utforming refererer til den sene barokken og herved skapes et offentlig byggverk som er gjenkjennelig både kulturelt og i sin fysiske utforming. Bygningsverket består av et høyt volum, et hode koblet til en horisontal lavere bygningskropp ikke ulikt et instrument. Bygningen framstår høy og stolt, som en krone synlig fra sentrum og ved adkomsten til buss- og tog stasjonen. Det mykt avskårne hjørnet referer gatekrysset og gir inngangsfasaden en elegant proporsjon. Den høye, imponerende kroppen er temmet ved hjelp av de imøtekommende trinnene som leder den besøkende mot møtepunktet mellom de to volumene og opp til foajeen.

Den lett bølgede fasaden mot sør skaper en rytmisk fasade med referanse til dampskipene fra Mississippi. Dette er hjemmet for "The Blues" i Europa.

Cadences er en bygning som på en gang syntes kjent og samtidig ugenkjennelig - en usedvanlig kombinasjon av historiske typologier.

Bygningens første etasje er løftet opp på en forhøyning i landskapet og trinn leder fra inngangen ned mot det offentlige rommet og scenen. Fra foajeen kan de besøkende se utover fjorden, ned til utendørsscenen, opp til de rolige lesesalene i biblioteket og kulturskolen, eller langs bygningskroppen mot museet og auditoriet. Om dagen ledes blikket mot vannet and fjellenes horisont bortenfor bygningens svungne trappforløp. Om natten er lysene fra beboelsen på den andre siden av fjorden med på å sammenbinde livet og aktivitetene i Blueshusets indre til verden utenfor. Resepsjonen er plassert i bygningens sammenkobling.

Alle bygningens bærende fasader er oppført i hvit betong med ett glass mineral og stein aggregat som funkler i dagstyet, ikke ulikt sno i sollys. Bygningens fasader er artikulert med to typer åpninger. De dekorative åpningene har en fri form og artikulert som de er trykket ut i fasaden. Disse åpningene gir fasaden sin personlighet samtidig som de bringer lys og innsyn til interiøret. Lange vertikale glasspartier er brukt hvor et mer direkte forhold mellom interior og eksterior er ønsket. Disse glasspartiene er artikulert med gulbelagte midtposter utformet med en bøyd korsliknende plan som deler språk med husets bærende søyler.

Med dette forslaget ønsker vi å skape en varig og brukbar bygning for Notodden samt et inspirerende hjem for Blues musikken i dag og i fremtiden.

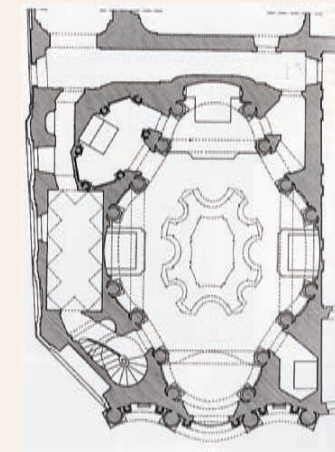
Campo, Siena, Italien

Spansketrappen, Roma, Italia

Torghall, Ross-On-Wye, England

San Carlo alle Quattro Fontane, Borromini, 1637

Maleri av Robert Ruyman

'Shotgun' veranda

Mississippi dampskip